

Η κεντρική μας ΤΡΑΠΕΖΑ δεν είναι Ελληνική

- ✓ Οι άγνωστοι μέτοχοι, οι δεσμοί αίματος με τον οίκο Ρότσιλντ και τα μυστικά που κρατά κρυμμένα στο θησαυροφυλάκιό της
- Ο κρατικός χρυσός ανήκει στους Έλληνες;

του Παναγιώτη Κερτεζίτη

Η Τράπεζα της Ελλάδος είναι η πιο γνωστή-άγνωστη τράπεζα. Υπήρξε πάντοτε συνδεδεμένη στο μυαλό των περισσότερων ως η τράπεζα που, επί 80 ολόκληρα χρόνια, από την ίδρυσή της χάρασσε την οικονομική πολιτική, εξέδιδε το ελληνικό νόμισμα και φύλασσε τον ελληνικό χρυσό. Είναι δηλαδή η τράπεζα του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Δυστυχώς, η κρατούσα αυτή άποψη δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την πραγματικότητα.

Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν είναι καν κρατική. Είναι μια ιδιωτική, ανώνυμη εταιρεία, όπου το κράτος έχει ένα ελάχιστο ποσοστό που δεν ξεπερνά το 6%! Οι μέτοχοί της μπορούν να κερδί-

ζουν απ' αυτήν όπως οι μέτοχοι όλων των εταιρειών. Μάλιστα, στο καταστατικό της ρητά ορίζεται ότι το ελληνικό δημόσιο δεν έχει το δικαίωμα να αποκτήσει ποσοστό μεγαλύτερο του 35% της κεντρικής του(!) τράπεζας.

Ποια είναι όμως η μετοχική της σύνθεση; Ποια είναι τα φυσικά πρόσωπα ή οι εταιρείες που κατέχουν την πλειοψηφία των μετοχών; Είναι η Τράπεζα της Ελλάδος ελληνική; Ποιος είναι ο ρόλος διεθνών κερδοσκοπικών funds και μεγάλων τραπεζικών κολοσσών όπως αυτός της οικογένειας Ρότσιλντ, που χορήγησε τα αρχικά δάνεια για την ίδρυσή της; Τι ρόλο έπαιξαν όλοι αυτοί στην ελληνική κρίση και ποια παιχνίδια κερδοσκοπίας υποστήριξαν;

Ανίσχυρη μειοψηφία το δημόσιο με ποσοστό μόλις 6%!

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Το Μάρτιο του 2009, πριν ακόμα δηλαδή ξεσπάσει η μεγάλη οικονομική κρίση, ο επικεφαλής της οικογένειας Ντέιβιντ ντε Ρότσιλντ επισκέφτηκε την Ελλάδα και είχε επαφές με τον τότε πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή όσο και με τον πρώην πρωθυπουργό Γιώργο Α. Παπανδρέου, αλλά και με Έλληνες τραπεζίτες

► Το πέπλο αυτού του μυστηρίου ρίχνει μεγαλύτερη σκιά αν συνοπολογίσει κανείς ότι η ΤτΕ είναι ένας εκ των εταίρων που υπογράφουν και τις δύο ληστρικές δανειακές συμβάσεις με τους δανειστές μας και μάλιστα ως αντιπρόσωπος του ελληνικού δημοσίου. Το ερώτημα προφανές: Πώς είναι δυνατόν μια τράπεζα που δεν ελέγχει το ελληνικό δημόσιο να υπογράφει ως αντιπρόσωπός του;

Τα μυστικά της Τράπεζας της Ελλάδος φυλάσσονται το ίδιο καλά στα θησαυροφυλάκια της οδού Πανεπιστημίου μαζί με μέρος του ελληνικού χρυσού που κρατείται εκεί. Μήπως όμως ούτε ο ελληνικός χρυσός μας ανήκει;

«**Δ**ώσε μου τον έλεγχο των χρημάτων ενός έθνους και δεν με νοιάζει ποιος φτιάχνει τους νόμους», έλεγε το 18ο αιώνα ο Μάγιστρος Άμσκελ Ρότσιλντ, μέλος μίας από τις πιο ισχυρές οικονομικά οικογένειες του κόσμου, η οποία έπαιξε και συνεχίζει να παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στη γέννηση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Στη σύγχρονη Ελλάδα το προνόμιο αυτό το απέκτησε λίγο μετά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο η Τράπεζα της Ελλάδος. Για να καταλάβει κανείς τη σπουδαιότητα αλλά και τον απόλυτο έλεγχο που παραχωρήθηκε σε μια ιδιωτική τράπεζα αρκεί μια φράση ενός πρώην διευθυντή της: «**Ό,τι είναι η Σούδα για το ΝΑΤΟ είναι η ΤτΕ για το κεφάλαιο και την Τρόικα**».

Η ΤτΕ ιδρύθηκε το 1928, με απόφαση της τότε Κοινωνίας των Εθνών και πήρε το εκδοτικό προνόμιο από την Εθνική Τράπεζα, που το ασκούσε από την ίδρυσή της, το 1841. Σύμφωνα με το Καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος, στις 27 Οκτωβρίου 1927 υπεγράφη στην Αθήνα μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και της Εθνικής Τράπεζας σύμβαση περί παραίτησεως της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος από το προνόμιο εκδόσεως τραπεζικών γραμματίων (χαρτονομισμάτων, δηλ.) και περί συστάσεως νέας τραπεζής υπό την επωνυμία «**Τράπεζα της Ελλάδος**». Η σύμβαση και το προσαρτημένο σε αυτήν καταστατικό διά των οποίων ιδρύεται η Τράπεζα της Ελλάδος κυρώθηκαν τη 10η Νοεμβρίου 1927 και επικυρώθηκαν με το Νόμο 3424/7.12.1927 (ΦΕΚ Α΄ 298). Το μετοχικό της κεφάλαιο, που ορίστηκε σε 400.000.000 δραχμές και διαιρέθηκε σε 80.000 μετοχές, οι οποίες εισήχθησαν στο Χρηματιστήριο Αθηνών, καταβλήθηκε εξολοκλήρου, μας ενημερώνει το άρθρο 8, από την Εθνική

«Ό,τι είναι η Σούδα για το ΝΑΤΟ είναι η ΤτΕ για το κεφάλαιο και την Τρόικα», δηλώνουν ακόμα και πρώην στελέχη της Τράπεζας

Τράπεζα της Ελλάδος και έκτοτε παραμένει μυστήριο σε ποιον ανήκει η πλειοψηφία.

Το κεφάλαιο για την ίδρυση της ΤτΕ προήλθε από δάνειο που έδωσαν στην Ελλάδα κεφαλαιούχοι του Λονδίνου και της Νέας Υόρκης, σε συνεννόηση με την Κοινωνία των Εθνών, στο πλαίσιο προσπάθειας σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας. Από τα 9 εκατ. λίρες αυτού του δανείου τα 3 εκατ. λίρες των τραπεζιτών του Λονδίνου και της Νέας Υόρκης χρησιμοποιήθηκαν ως ιδρυτικό κεφάλαιο της ΤτΕ, η οποία –ως εκ τούτου– έγινε ένας οργανισμός που ιδρύθηκε με εντολή και κεφάλαια διεθνών πιστωτών.

Στη διακυβέρνηση Ελευθέριου Βενιζέλου αλλά και έκτοτε η Τράπεζα έπαιξε ένα ρόλο πολύ κοντά σε αυτό που ονομάζουμε «ξένος παράγοντας». Ήταν η εποχή που η λίρα-στερλίνα υποχωρούσε και το δολάριο γινόταν το παγκόσμιο νόμισμα συναλλαγών. Στην πραγματικότητα η Τράπεζα της Αγγλίας κλωνοποιούσε την τράπεζα σε περιοχές που ήλεγχε οικονομικά και η δραχμή δέθηκε με αυτή την ισοτιμία. Η τράπεζα των ισχυρών και η παρέμβαση Λαμπράκη

Το ερώτημα που θέτουν αρκετοί αναλυτές είναι

Το άβατο της Τράπεζας της Ελλάδος

Άρθρον 48

Ούτε εν τω Κεντρικώ Καταστήματι, ούτε εν τοις Υποκαταστήμασιν αυτής, δικαιούται αντιπρόσωπος του Δημοσίου να ερευνά τα βιβλία της Τραπεζής, πλην εν τη περιπτώσει του προηγουμένου άρθρου, οπότε ο Επίτροπος του Κράτους δύναται να ζητήσει παρά της Διοικήσεως της Τραπεζής να παράσχη παν στοιχείον αναγκαίον αιώ προς μόρφωσιν γνώμης. Ο Επίτροπος του Κράτους υποχρεούται να τηρή αυστηράν εχεμύθειαν εν σχέσει προς τας υποθέσεις της Τραπεζής.

Άρθρον 49

Οιαδήποτε ετέρα διαφωνία μεταξύ του Δημοσίου και της Τραπεζής και εκτός των δυναμένων να προκαλέσωσιν ανασταλτικό veto του Επιτρόπου του Κράτους, θα λύεται επίσης δια διαιτησίας κατά τον εν άρθρω 47 οριζόμενον τρόπον.

Άρθρον 50

Η Τράπεζα δεν υπόκειται εις ειδικούς κανονισμούς εκδιδόμενους υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως...

Στο καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος και συγκεκριμένα στο άρθρο 48 ρητά ορίζεται ότι «Ούτε εν τω Κεντρικώ Καταστήματι, ούτε εν τοις Υποκαταστήμασιν αυτής, δικαιούται Αντιπρόσωπος του Δημοσίου να ερευνά τα βιβλία της Τραπεζής...»

γιατί κρίθηκε σκόπιμο από τους ξένους να ιδρυθεί η ΤτΕ; **Και γιατί ο πανίσχυρος τότε εκδότης Δημήτρης Λαμπράκης έγινε ο πρώτος που πρότεινε δημόσια (μέσω του «Οικονομικού Ταχυδρόμου») να αφαιρεθεί το εκδοτικό προνόμιο από την Εθνική;** Πολλοί είναι αυτοί που ισχυρίζονται ότι η Εθνική Τράπεζα, που επίσης είχε ιδρυθεί με κεφάλαια και κορυφαίων τραπεζιτών του Λονδίνου (μεταξύ τους η περιβόητη οικογένεια Ρότσιλντ), συγκρούστηκε με την κυβέρνηση, όταν αρνήθηκε να χρηματοδοτήσει το δημόσιο κατά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο και εθνικοποιήθηκε, με διάταξη που επέτρεπε στην κυβέρνηση να ορίζει τη διοίκησή της. Αυτό το πέρασμα του ελέγχου της Εθνικής στο δημόσιο δεν εξυπηρετούσε τις επιδιώξεις των ισχυρών διεθνών οικονομικών κύκλων και των ξένων κυβερνήσεων, που έκριναν σκόπιμο να ιδρυθεί η ΤτΕ, για να παραμείνει το εκδοτικό προνόμιο υπό... διεθνή έλεγχο.

Η ΤτΕ παραχώρησε το εκδοτικό δικαίωμα στην Τράπεζα της Αγγλίας και πακέτο των μετοχών της πέρασε στους Ρότσιλντ και στην JP Morgan

Να σημειωθεί ότι και η Τράπεζα της Αγγλίας ήταν ιδιωτική και ελεγχόταν όπως και η ΤτΕ από ένα μικρό ποσοστό από το κράτος. Στην ελληνική όμως περίπτωση έκαναν και κάτι παραπάνω. Πήραν και δύο βασικά προνόμια. **Εξανάγκασαν την ΤτΕ να παραχωρήσει το εκδοτικό δικαίωμα στην Τράπεζα της Αγγλίας και ταυτόχρονα ένα μεγάλο πακέτο των μετοχών της ΤτΕ πέρασε σε μεγάλους χρηματιστές της εποχής. Τον οίκο Ρότσιλντ, τον οίκο Χάμπρο και την JP Morgan. Σήμερα ωστόσο δεν γνωρίζουμε τι έγιναν αυτά τα πακέτα ή που έχουν μεταφερθεί.**

Η ΤτΕ είχε στα χέρια της όμως εκτός από το εθνικό νόμισμα και το δημόσιο χρέος και δέθηκε από μια σειρά μυστικές συμφωνίες. Έτσι, η ΤτΕ παρέμεινε ιδιωτική παρά τον κρατικό της ρόλο και παρά το γεγονός ότι όλες οι τράπεζες της Ευρώπης με εξαίρεση της Αυστρίας και του Βελγίου είναι κρατικές. Μάλιστα, παρέμεινε ιδιωτική παρά το γεγονός ότι ακόμα και η Τράπεζα της Αγγλίας ιδιωτικοποιήθηκε το 1946.

Ποιοι κρύβονται πίσω από την ανωνυμία

Όλα τα παραπάνω, βέβαια, συνδέονται με την ίδια την ιστορία της ΤτΕ, που παραμένει άγνωστη στους πολλούς. Αυτό που ίσως δεν γνωρίζουν οι περισσότεροι είναι η απόλυτη «ασυλία» που απολαμβάνει από οποιονδήποτε

►► έλεγχο του επίσημου ελληνικού κράτους. Στο καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος και συγκεκριμένα στο άρθρο 48 ρητά ορίζεται ότι «**Ούτε εν τω Κεντρικώ Καταστήματι, ούτε εν τοις Υποκαταστήμασιν αυτής, δικαιούται Αντιπρόσωπος του Δημοσίου να ερευνά τα βιβλία της Τραπεζής...**».

Με απλά λόγια το ελληνικό δημόσιο δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να προχωρήσει σε έλεγχο στην ίδια του την κεντρική τράπεζα! Τα ερωτήματα που προκύπτουν από αυτή την απίστευτη διάταξη είναι τρομακτικά.

Ποιοι είναι οι πραγματικοί μέτοχοι της Τράπεζας της Ελλάδος; Μπορεί να είναι και εχθροί της χώρας μας; Αυτοί που πυροδότησαν την κρίση;

Πώς γνωρίζουμε ότι δεν είναι συμφέροντα που δεν είναι αντίθετα με τα ελληνικά; Εταιρείες τούρκικες ή ακόμα και το ίδιο το τουρκικό δημόσιο; Από τα Σκόπια; Οι εταιρείες που εμπλέκονται σε σκάνδαλα με CDS ή η Goldman Sachs;

Γιατί δεν επιτρέπεται στον Έλληνα πολίτη να γνωρίζει ποιοι είναι οι μέτοχοι της κρατικής του τράπεζας; Γιατί ουδέποτε δεν προειδοποίησε για την κρίση και την πτώχευση; Μήπως τελικά συνέβαλαν σε αυτή, αν δεν τη δημιούργησαν;

Πόσο πιθανό είναι να συμβεί αυτό στην πράξη; Ουδείς μπορεί να απαντήσει με ασφάλεια σε αυτό το ερώτημα, αφού ουδείς γνωρίζει ποιοι -πέραν του δημοσίου- είναι οι μέτοχοι που ελέγχουν την Τράπεζα της Ελλάδος. **Κατά τα άλλα, η τράπεζα που μέχρι την είσοδό μας στο ευρώ είχε το εκδοτικό προνόμιο, διαχειρίζεται τα κρατικά αποθέματα χρυσού, εποπτεύει τις εμπορικές τράπεζες και τις ασφαλιστικές εταιρείες, διεκπεραιώνει τις συναλλαγές του δημοσίου και συμβουλεύει την κυβέρνηση για την οικονομική πολιτική, με ενεργό ρόλο και στην εφαρμογή του Μνημονίου.** Πρέπει να αναφερθεί βέβαια ότι ο Διοικητής της ΤτΕ και οι υποδιοικητές της διορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας, αλλά αυτό από μόνο του δεν αποτελεί εκέγγυο ασφάλειας.

Υπάρχουν βέβαια και οι αντίθετες απόψεις, που λένε ότι η ΤτΕ είναι θεσμός του ευρύτερου δημόσιου τομέα, μέρος του κράτους, απλώς σύμφωνα με τη θεωρία των ανεξάρτητων αρχών είναι η πρώτη ανεξάρτητη αρχή που ασκεί τις αρμοδιότητές της για την άσκηση της νομισματικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένου και του εποπτικού ελέγχου των εμπορικών τραπεζών.

Σε αυτό το σημείο βέβαια μπορεί κάποιος να διατυπώσει το εξής επιχειρήμα: θα μπορούσαν περισσότερες εταιρείες του ίδιου επενδυτή να κατέχουν μικρότερο του 5% ποσοστό της τράπεζας, ώστε να μη δημοσιοποιούνται, αλλά αθροιστικά ο ίδιος επενδυτής να κατέχει πολύ υψηλό ποσοστό μετοχών της και να επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τις αποφάσεις της. Ο επενδυτής αυτός θα μπορούσε να είναι κά-

Οι Ρότσιλντ, το όνομα των οποίων στα γερμανικά σημαίνει «κόκκινη ασπίδα», συμμετείχαν στο κονσόρτσιουμ που χορήγησε τα δύο δάνεια στην επαναστατημένη Ελλάδα το 1824

JOSEF RO
& HIS

ποιος που αντιστρατεύεται τα εθνικά συμφέροντα της Ελλάδας ή κάποιος που κερδοσκοπεί εναντίον της χώρας, εκμεταλλευόμενος τη γενικότερη οικονομική κρίση και τη δεινή οικονομική θέση στην οποία έχει περιέλθει η Ελλάδα, ή κάποιος ο οποίος έχει τοποθετήσει το επενδυτικό του ενδιαφέρον σε μια άλλη τράπεζα και προωθεί τα δικά της συμφέροντα. Ένα ακόμη παράδοξο είναι το γεγονός ότι η Τράπεζα της Ελλάδος είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αθηνών. Από τη μια μεριά δηλαδή ασκεί νομισματική πολιτική και ελέγχει το χρηματοπιστωτικό σύστημα και από την άλλη έχει εμπορική λειτουργία και επιδιώκει το κέρδος.

Ποιοι είναι οι πραγματικοί μέτοχοι της Τράπεζας της Ελλάδος; Μπορεί να είναι και εχθροί της χώρας μας; Αυτοί που πυροδότησαν την κρίση;

Επιπλέον, λόγω του αδιαφανούς καθεστώτος της, δεν μπορεί να ελεγχθεί όπως ελέγχονται οι εμπορικές εταιρείες που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Πρόκειται περί ιδιαιτερότητας σε διεθνές επίπεδο. Χαρακτηριστικό είναι ότι σήμερα στην Ευρώπη μόνο η ΤτΕ και η Κεντρική Τράπεζα του Βελγίου είναι εισηγμένες.

Οι σχέσεις αίματος με την οικογένεια Ρότσιλντ

Το Μάρτιο του 2009, πριν ακόμα δηλαδή ξεσπάσει η μεγάλη οικονομική κρίση, ο επικεφαλής της οικογένειας Ντέιβιντ ντε Ρότσιλντ επισκέφτηκε την Ελλάδα μετά από την πρόσκληση του Ομίλου Λαμπράκη και του Ιδρύματος «Ονάση» και είχε επαφές τόσο με τον τότε πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή όσο και με τον πρώην πρωθυπουργό Γιώργο Α. Παπανδρέου, αλλά και με Έλληνες τραπεζίτες. Πληροφορίες μάλιστα ανέφεραν ότι ανάμεσα στους συνδαιτυμόνες ήταν και ο στενός μυστικοσύμβουλος του κ. Παπανδρέου, Άλεξ Ρόντος.

Δεν ήταν όμως η πρώτη φορά που ένας Ρότσιλντ επισκεπτόταν τη χώρα μας. Ο ρόλος των Ρότσιλντ στην Ελλάδα υπήρξε στο παρελθόν εξαιρετικά

σημαντικός και αυτό κάνει τις συμπτώσεις ακόμα πιο ενδιαφέρουσες.

Οι Ρότσιλντ, το όνομα των οποίων στα γερμανικά σημαίνει «κόκκινη ασπίδα» και οι ιστορικοί ει- κάζουν ότι μπορεί να προέρχεται από μια κόκ- κκινη ασπίδα που κρεμόταν στην πύλη του σπιτιού τους, είναι μια ευρωπαϊκή δυναστεία γερμανο- εβραϊκής καταγωγής που βοήθησε με την παρου- σία και τη δραστηριοποίησή της στην ίδρυση του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος και των οι- κονομικών οίκων. Η οικογένεια έχει τη μεγαλύ- τηρη παράδοση στον κόσμο στο εμπόριο χρέους, έχοντας χρηματοδοτήσει δεκάδες κράτη για πε- ρισσότερο από διακόσια χρόνια, ενώ αποτελεί τη μεγαλύτερη τραπεζική δυναστεία διεθνώς με ανυπολόγιστη περιουσία και αμέτρητες «εμπλο- κές» σε χρηματιστηριακές και χρηματοπιστωτικές κρίσεις. Στις 3 Δεκεμβρίου 1923 η «Chicago Eve- ning American» είχε γράψει σχετικά: «Οι Ρό-τσιλντ μπορούν να ξεκινήσουν ή να εμποδίσουν πολέμους. Ο λόγος τους μπορεί να δημιουργήσει ή να διαλύσει αυτοκρατορίες».

Η «New York Evening Post» στις 22 Ιουλίου 1924 είχε γράψει: «Ο Κάιζερ έπρεπε να συμβουλευτεί τον Ρότσιλντ προκειμένου να μάθει αν μπορεί να

κάνει πόλεμο ή όχι. Ένας άλλος Ρότσιλντ σήκωσε όλο το βάρος της διαμάχης που οδήγησε στην κα- τάρρευση του Ναπολέοντα». Στις 8 Ιουλίου 1937 οι «New York Times» είχαν γράψει για τη δυνα- στεία: «Οι Ρότσιλντ εισήγαγαν τον κανόνα του χρήματος στην ευρωπαϊκή πολιτική. Δεν έχουμε πλέον έθνη, αλλά οικονομικές επαρχίες».

Οι πρώτοι δανειστές της Ελλάδας...

Οι δεσμοί μελών της οικογένειας Ρότσιλντ με τους Εβραίους της Ελλάδας υπάρχουν από τα πρώτα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης. Σε όλη την Ευρώπη μέλη της οικογένειας υποστή-

Η Rothschild αποτέλεσε επί κυβερνήσεως Μητσοτάκη τον πρώτο σύμβουλο αποκρατικοποιήσεων, ενώ έχει τρέξει μερικά από τα σημαντικότερα projects

ριζαν των αγώνων των Ελλήνων για ανεξαρτησία, τόσο οικονομικά όσο και ηθικά, χρησιμοποιών- τας την πολιτική καθώς και την κοινωνική τους επιρροή στους διπλωματικούς κύκλους της Ευ- ρώπης. Ο Μαξ ντε Ρότσιλντ ήρθε στην Ελλάδα με την ακολουθία του βασιλιά Όθωνα και διε- τέλεσε οικονομικός σύμβουλός του για αρκετά χρόνια.

Οι Ρότσιλντ συμμετείχαν στο κονσόρ- τσιουμ που χορήγησε τα δύο δάνεια στην επαναστατημένη Ελλάδα, το 1824, ενώ ήταν και από τους ιδρυτικούς με- τόχους της Εθνικής Τράπεζας το 1841. Είναι αυτός που θα αποζημιώσει την Οθωμανική Πύλη για την επιστροφή ελληνικών εδαφών, με τον Λέοπολντ Ρότσιλντ να μεταβαίνει ο ίδιος στην Κωνσταντινούπολη με ελληνική φρεγάτα...

Ο χρηματιστής Μαξ ντε Ρότσιλντ ήταν μεταξύ των Εβραίων οι οποίοι εγκαταστάθηκαν από τη Γερμανία στην Ελλάδα μετά το 1834 και την ανακήρυξη της Αθήνας ως πρωτεύουσας του ανεξάρτητου κράτους, ενώ το 1890 ένας ακόμη Ρότσιλντ, ο Κάρολος, διετέλεσε πρό- εδρος της εβραϊκής κοινότητας εδώ.

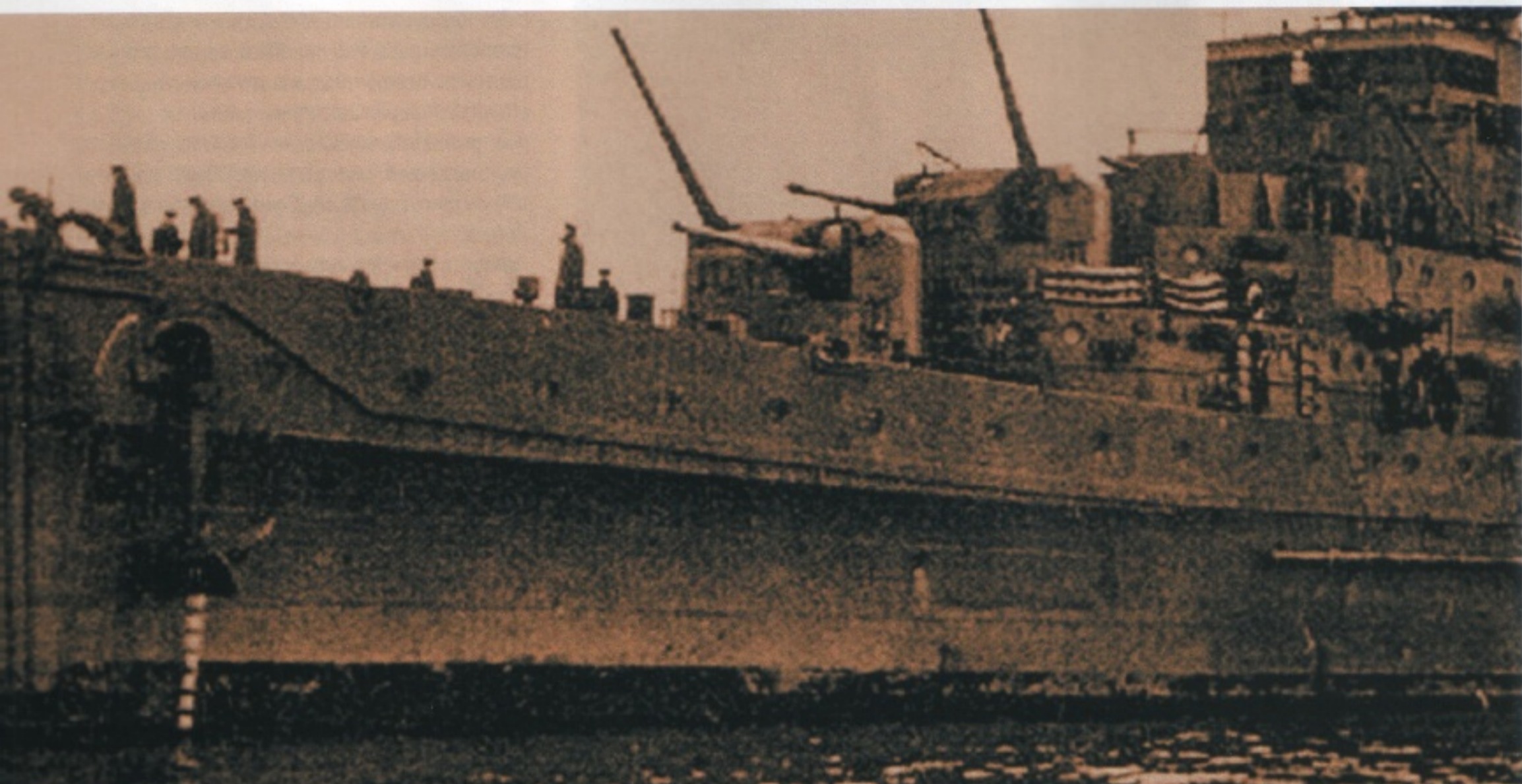
Μέχρι του σημείου που τα στοιχεία γίνονται ασαφή, παρέμεναν βασικοί μέτοχοι της ΕΤΕ μέσω πολλών εταιρειών (μία από αυτές είναι η Neuberger Bergman), αλλά και οι πιθανότε- ροι μεγαλομέτοχοι της ιδρυθείσας στην πο- ρεία Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία πήρε το ρόλο της κεντρικής τράπεζας από την ΕΤΕ.

Στο πιο πρόσφατο παρελθόν η N.M.Rothschild & Sons υπήρξε σύμβουλος του ελληνικού κράτους για την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και της Δημόσιας Επιχείρησης Αερίου, σύμβου- λος της Cosmote, των ΕΛ.ΠΕ., της Τράπεζας Εγγατία, της Γενικής Τράπεζας, της Μυτιλη- ναίος, της Eurobank και δεκάδων άλλων τρα- πεζών και εταιρειών στην Ελλάδα.

Έτσι, το γεγονός πως η Neuberger Bergman, η οποία πρωταγωνίστησε στην πτώση της ΕΤΕ το κρίσιμο τελευταίο τρίμηνο του 2009, είναι συμ- φερόντων Ρότσιλντ αποτελεί μια πολύ πε- ριέργη και προκλητική σύμπτωση.

Η Rothschild αποτέλεσε επί κυβερνήσεως Μη- τσοτάκη τον πρώτο σύμβουλο αποκρατικοποι- ήσεων, ενώ έχει τρέξει μερικά από τα σημαντικότερα projects στον επιχειρηματικό χώρο τα τελευταία χρόνια, όπως η αναδιοργάνωση και η είσοδος στο χρηματιστήριο της ΔΕΗ και της ΕΥΔΑΠ, η πώληση της Γενικής στη Societe Gene- rale, το deal Tellas - Wind, η ανάπτυξη των δι- κτύων διανομής αερίου στη ΔΕΠΑ κ.ά.

Μετά το 2004 «παίζει» κυρίως στον ιδιωτικό τομέα, όπου δραστηριοποιήθηκε στην πώληση του Φοίνικα στη γαλλική Groupama, στην ύψους 1 δις. ευρώ τιτλοποίηση στεγαστικών δανείων της Εμπορική, στην εξαγορά της βουλγαρικής DZI από τη Eurobank και στην πώληση της ΕΛΒΟ από τον Όμιλο Μυτιληναίου. ▶▶

Το αγγλικό καταδρομικό «Διδώ» λίγο πριν από την είσοδο του γερμανικού στρατού στην Αθήνα ανέλαβε τη μεταφορά του χρυσού του ελληνικού κράτους στο εξωτερικό. Παρά το μακρύ ταξίδι του, ο χρυσός της Ελλάδας ουδέποτε επέστρεψε στη βάση του

►► **Τι θέλει η «κόκκινη ασπίδα» από την Ελλάδα;**

Ποιο είναι όμως το ενδιαφέρον ενός τόσο μεγάλου κολοσσού για τη μικρή Ελλάδα μας; Απάντηση σε όλα τα παραπάνω θα μπορούσε να αποτελέσει ένα ενδιαφέρον άρθρο του Πάνου Παναγιώτου, χρηματιστηριακού τεχνικού αναλυτή, διευθυντή της Greek Society of Technical Analysis (Βρετανία), της World Technical Analysis Educational Company και του ΧrigmaNews.gr. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, την Τράπεζα της Ελλάδος, που, όπως όλες οι κεντρικές τράπεζες, είναι ιδιωτική και στην οποία μέχρι το δεύτερο εξάμηνο του 2010 ένας από τους μεγαλύτερους μετόχους ήταν η BlackRock UK, θυγατρική της μεγαλύτερης επενδυτικής εταιρείας του κόσμου, η οποία, προφανώς, ενδιαφέρεται για τα δικά της και όχι για τα ελληνικά συμφέροντα. Ένας από τους (φανeroύς) σημερινούς μεγαλομετόχους της είναι η Dimensional Fund Advisors, αμερικανική επενδυτική εταιρεία, στην οποία μέτοχοι μεταξύ άλλων είναι ο Myron Scholes, Εβραίος οικονομολόγος βραβευμένος με Νόμπελ Οικονομίας, ο οποίος προκάλεσε ένα μίνι διεθνές κραχ όταν η επενδυτική του εταιρεία κατέρρευσε το 1998 καταγράφοντας απώλειες 4,6 δισ. δολαρίων.

Συμπτωματικά, η ίδια εταιρεία είναι μεγαλομέτοχος της Ιρλανδικής Allied Irish Banks, της τράπεζας που βρίσκεται στο επίκεντρο της ιρλανδικής κρίσης και της οποίας τη διάσωση θα χρεωθούν οι Ιρλανδοί πολίτες μέσω της προ-

σφυγής της χώρας στον ευρωπαϊκό «μηχανισμό στήριξης». Ως μεγαλομέτοχο της Allied Irish Banks βρίσκουμε τη γνωστή μας από την ελληνική κρίση Norges Bank Investment Management, εταιρεία που είναι ο μεγαλύτερος επενδυτής στο Χ.Α. και παράλληλα μεγαλομέτοχος σε εταιρείες πιστοληπτικής αξιολόγησης (τα στοιχεία αναφέρθηκαν αναλυτικά σε παλαιότερα άρθρα).

Οι Allied Irish Banks και Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας ανήκουν σε ένα από τα πιο γνωστά κλαμπ τραπεζών, το «Inter Alpha», το οποίο δημιουργήθηκε το 1971 και συνεχίζει να υπάρχει μέχρι σήμερα (οι πληροφορίες λένε πως εμπνευστής και δημιουργός του κλαμπ ήταν η οικογένεια Ρότσιλντ, αλλά τα στοιχεία δεν είναι αρκετά για την πλήρη επιβεβαίωση). Θα μπορούσα να συνεχίσω παραθέτοντας στοιχεία για τον τρόπο που οι ιδιωτικές κεντρικές τράπεζες, ΔΝΤ και δανειστές συνδέονται μεταξύ τους σε ένα παντοδύναμο δίκτυο, το οποίο έχει στόχο την εξυπηρέτηση των δικών του συμφερόντων και όχι, φυσικά, των ελληνικών, όπως ρο-

μαντικά θέλει να πιστεύει η ελληνική κυβέρνηση.

Η σχέση Τζορτζ Σόρος και Ρότσιλντ

Ο ρόλος του οίκου Ρότσιλντ και οι περίεργες συμπτώσεις της υπόθεσης «ελληνική κρίση» είναι κάτι που έχει απασχολήσει αρκετούς αναλυτές αλλά και αρκετές θεωρίες συνωμοσίας. Τα σενάρια αυτά ενισχύουν και οι στενές σχέσεις του τραπεζικού κολοσσού με έναν άλλο μας γνώριμο. Τον Τζορτζ Σόρος, που γεννήθηκε στη Βουδαπέστη το 1930 ως Georgy Schwartz και το 1936 η οικογένειά του άλλαξε το επώνυμό της σε Soros. Έφυγε από τη μεταπολεμική κομμουνιστική Ουγγαρία και σπούδασε στη Μ. Βρετανία και στις ΗΠΑ, όπου σταδιακά δημιούργησε μια κολοσσιαία χρηματιστηριακή αυτοκρατορία, με εξειδίκευση στη νομισματική χειραγώγηση. Παράλληλα, είναι πασίγνωστος μέσω των ομώνυμων ιδρυμάτων του, τα οποία έχουν ανοίξει παραρτήματα στην ανατολική Ευρώπη και, εν πολλοίς, αποτελούσαν το μακρύ χέρι της αμερικανικής πολιτικής σε αυτές τις χώρες.

Η διασύνδεσή του με τους Ρότσιλντ γίνεται μέσω των προσώπων που απαρτίζουν τα Δ.Σ. των εταιρειών του. Ο Richard Katz, μέλος του Quantum Fund του Σόρος, είναι και επικεφαλής της Rothschild Italia S.p.A. (με έδρα το Μιλάνο) αλλά και της τράπεζας N.M. Rothschild & Sons (με έδρα το Λονδίνο).

Την επόμενη ημέρα των εκλογών, στις 5.10.2009, η ΤτΕ άλλαξε τις διαδικασίες διακανονισμού των συναλλαγών που γίνονταν επί ελληνικών ομολόγων

Έτερος συνεργάτης είναι ο Nils O. Taube, μέλος επίσης του Quantum Fund αλλά και του St. James Place Capital, συμφερόντων Ρότσιλντ. Επιπλέον, συνεργάτης του Σόρος είναι και ο Michael Cicurel, διευθυντής της Τράπεζας Rothschild & Cie Banque.

Αλλά και ένας Έλληνας ανήκει στο στενό πυρήνα του οίκου Ρότσιλντ. Ο Θανάσης Γόντικας, αδερφός του σημερινού προέδρου του Παναθηναϊκού και απόφοιτος του Αμερικανικού Κολεγίου, είναι στέλεχος της Banque Privée Edmond de Rothschild S.A. Η αλήθεια είναι ότι ο οίκος πάντοτε επέλεγε τη χώρα μας για επενδύσεις. Αυτό άλλωστε το γνωρίζουν πολύ καλά αρκετοί υπουργοί που τους χρησιμοποίησαν για συμβούλους σε αποκρατικοποιήσεις ή δάνεια, ενώ ακόμα και η TVX Gold Inc. υπέβαλε το αναπτυξιακό σχέδιο της Ορυχεία Χρυσού στη Χαλκιδική στη... Rothschild & Sons.

Το αμαρτωλό T3-T10

Η στάση της Τράπεζας της Ελλάδος επικρίθηκε έντονα και προκάλεσε πόλεμο ακόμα και στο ΠΑΣΟΚ. Αφορμή η ιστορία του διακανονισμού των συναλλαγών για τα ελληνικά ομόλογα που είχε εφαρμόσει λίγο μετά τις εκλογές η Τράπεζα της Ελλάδος μέχρι και τον Απρίλιο, η οποία έφτασε στη Βουλή από βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, με πρώτη την επικεφαλής του ΚΤΕ του ΠΑΣΟΚ για την Οικονομία Βάσω Παπανδρέου.

Το παιχνίδι που παίχτηκε σε βάρος της Ελλάδας σε συνδυασμό και με την αλλαγή από T3 σε T10 της Τράπεζας της Ελλάδος το ίδιο διάστημα ήταν το λιγότερο εγκληματικό. Για όσους δεν γνωρίζουν, η αλλαγή του T3 σε T10 σημαίνει ότι οι διεθνείς αγορές και οι «σορτάκηδες» μπορούσαν να στοιχηματίζουν εις βάρος των ελληνικών ομολόγων ανενόχλητοι και να φέρνουν τα ομόλογα που δεν είχαν σε δέκα (10) ολόκληρες ημέρες, αντί τρεις (3), που ήταν το όριο μέχρι τότε, ή και περισσότερο, όπως αποδείχθηκε.

Δημιουργεί λοιπόν ερωτήματα το γεγονός ότι από την επόμενη ημέρα των εκλογών, στις 5.10.2009, η Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ) άλλαξε τις διαδικασίες διακανονισμού των συναλλαγών που γίνονταν επί ελληνικών ομολόγων. Δημιουργούνται επίσης ερωτήματα, γιατί η ΤτΕ έσπευσε πριν ακόμη αναλάβει η νέα κυβέρνηση να «διευκολύνει» τις συναλλαγές βασιζόμενη δήθεν σε κάτι τελείως διαφορετικό και το οποίο δεν ισχύει ακόμη, καθώς επίσης ότι «η επιμήκυνση της χρονικής περιόδου του μη διακανονισμού αντικειμενικά δημιουργεί μεγάλα περιθώρια υποτιμητικής κερδοσκοπίας και χειραγώγησης».

Σε απλά ελληνικά δώσαμε δικαίωμα στους κερδοσκόπους να αγοράζουν και να πωλούν ελληνικά ομόλογα καθορίζοντας τιμές και κάνοντας παράλληλα αρνητικά πονταρίσματα.

Ο πανίσχυρος τότε εκδότης Δημήτρης Λαμπράκης έγινε ο πρώτος που πρότεινε δημόσια (μέσω του «Οικονομικού Ταχυδρόμου») να αφαιρεθεί το εκδοτικό προνόμιο από την Εθνική

ώστε να καρπώνονται τις αποδόσεις που οι ίδιοι μπορούσαν να καθορίσουν! Και όλα αυτά με την ευχέρεια των 10 ημερών από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Ο χρυσός ανήκει στους Έλληνες;

Ήταν άνοιξη του 1941, λίγο πριν από την είσοδο του γερμανικού στρατού στην Αθήνα, όταν ο τότε υποδιοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος Γεώργιος Μαντζαβίνος, ακολουθώντας εντολή της ελληνικής κυβέρνησης, ανέλαβε τη μεταφορά του χρυσού του ελληνικού κράτους στο εξωτερικό. Ο χρυσός φορτώθηκε στον Πειραιά στο αγγλικό καταδρομικό πλοίο «Διδώ», το οποίο με κίνδυνο να βυθιστεί παίρνοντας μαζί του το πολύτιμο φορτίο έφτασε μέσω Κρήτης στην Αίγυπτο. Από εκεί κατέληξε στη Νότια Αφρική, όπου παρέμεινε ως το τέλος του πολέμου. Μαζί με τον τότε υποδιοικητή και μετά την απελευθέρωση διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος ήταν ο 13χρονος γιος του Αντώνιος Μαντζαβίνος, πρώην μέλος του Συμβουλίου Νομισματικής Πολιτικής της Τράπεζας της Ελ-

λάδος. Ο γιος ήταν γραφτό να είναι ένας από εκείνους που λόγω της θέσεώς τους στο εν λόγω συμβούλιο συναποφάσισαν για την πώληση 20 τόνων χρυσού από την κεντρική τράπεζα το 2003. Το συγκεκριμένο απόσπασμα από ένα εκπληκτικό άρθρο του Γιώργου Παπαϊωάννου στο «Βήμα» περιέγραφε μια απόφαση που τότε είχε προκαλέσει σάλο και εκφράστηκε με την κατάθεση ερώτησης 60 βουλευτών της Ν.Δ., που είπαν ότι εν κρυπτώ η Τράπεζα της Ελλάδος πούλησε το χρυσάφι για να καλύψει τα κυβερνητικά ελλείμματα.

Η επίσημη απάντηση της Τράπεζας της Ελλάδος ήταν ότι όλα έγιναν με απολύτως διαφανείς διαδικασίες και ότι προτιμήθηκε να πωληθεί ο χρυσός εκείνη την εποχή προκειμένου να αγοραστούν ομόλογα. Δηλαδή, χαρτί, που σήμερα «κουρεύτηκε». Από την πλευρά του το υπουργείο Οικονομικών απάντησε ότι η απόφαση πάρθηκε απευθείας από την Τράπεζα της Ελλάδος χωρίς να ερωτηθεί η τότε κυβέρνηση.

Δεν έλειψε βέβαια και η επίσημη προπαγάνδα, που έλεγε ότι ο χρυσός εκείνη την εποχή ήταν ασύμφορος ακόμα και για φύλαξη, καθώς τα επιτόκια ήταν μόλις 0,1%. Βέβαια, σήμερα, που λόγω της οικονομικής κρίσης ο χρυσός επιδίδεται σε μια φρενήρη κούρσα ανόδου, μια τέτοια κίνηση, να πωληθεί δηλαδή χρυσός, θα ήταν εγκληματική.

Να σημειωθεί ότι χώρες όπως η Γερμανία και η Γαλλία διατηρούν υψηλά αποθέματα. Σύμφωνα με στοιχεία που αφορούν το τέλος του 2002, τα αποθέματα της Γερμανίας ▶▶

Το 2003, εν κρυπτώ, η ΤτΕ πούλησε 20 τόνους χρυσού για να καλύψει κυβερνητικά ελλείμματα και να αγοράσει ομόλογα. Δηλαδή, χαρτιά που στο τέλος... κουρεύτηκαν

▶▶ ανέρχονταν σε 3.448 τόνους, της Γαλλίας σε 3.024 τόνους, της Ιταλίας σε 2.451 τόνους, της Πορτογαλίας σε 606 τόνους, της Ισπανίας σε 523 τόνους και του Βελγίου σε 258 τόνους. Τα αποθέματα της Ελλάδας μετά την πώληση των 20 τόνων ανέρχονται σε 127 τόνους, ποσότητα σημαντικά μεγαλύτερη από αυτήν που είχε μεταφέρει το 1941 ο Μαντζαβίνος πατήρ.

Πού έχουμε τις ράβδους

Παρά το μακρύ ταξίδι του αμέσως μετά την εισβολή των Γερμανών στη χώρα, ο χρυσός της Ελλάδας ουδέποτε επέστρεψε στη βάση του. Βρίσκεται κατά ένα μέρος στο θησαυροφυλάκιο της Τράπεζας της Ελλάδος, στα υπόγεια του κεντρικού κτιρίου της Πανεπιστημίου, και κατά ένα άλλο στο εξωτερικό. Ένα κομμάτι του ελληνικού χρυσού βρίσκεται στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), την οποία οι ευρωπαϊκές κεντρικές τράπεζες «πρόικισαν» με χρυσό και συναλλαγματικά διαθέσιμα.

Κάθε τράπεζα συνέβαλε στη δημιουργία των αποθεμάτων χρυσού της ΕΚΤ ανάλογα με το «ειδικό βάρος» της χώρας της. Η ελληνική «συνεισφορά» παραμένει στην κατοχή της Τράπεζας της Ελλάδος και εμφανίζεται ως περιουσιακό στοιχείο της στον ισολογισμό της. Ελληνικός χρυσός, κατατεθειμένος σε ράβδους διεθνών προδιαγραφών, βρίσκεται στη Fed (την κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ) και στην Τράπεζα της Αγγλίας.

Μπορούν να μας κατάσχουν το χρυσό...

Αυτό που προκαλεί πραγματικά μεγάλη εντύπωση και οργή είναι το γεγονός ότι με την κύρωση της Χρηματοδοτικής Σύμβασης η κυβέρνηση σε συνεργασία με τις ψήφους της Νέα Δημοκρατίας ανέλαβε τεράστιες ιστορικές ευθύνες, υποθηκεύοντας τα περιουσιακά στοιχεία της χώρας και τους αναπτυξιακούς της πόρους. Η χώρα απεμπολεί βασικά συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα που επιτρέπουν τη διασφάλιση των όρων προσφυγής στη δικαιοσύνη, ανοίγει την κερκόπορτα για κατασχέσεις περιουσιακών στοιχείων κυριότητας του δημοσίου από τους δανειστές μας και οδηγεί τη χώρα σε μακρόχρονες δικαστικές περιπέτειες. **Το ελληνικό δημόσιο και η Τράπεζα της Ελλάδος παραιτούνται από οιαδήποτε μορφής ασυλία από τις κατασχέσεις έναντι ιδιωτικών περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων των αποθεμάτων χρυσού, όπως επίσης προσόδων από την αξιοποίηση φυσικών πόρων στρατηγικής σημασίας για την ανάπτυξη της χώρας.**

Η «κερκόπορτα» για τους κερδοσκόπους

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ Θ' (2000) ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΧΡΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟ 2011

- 4. Στο τέλος του στοιχείου α') του άρθρου 14 προστίθενται οι λέξεις:
«ή την υπηκοότητα κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου»
- 5. Στο άρθρο 17 η λέξη: «πέντε» αντικαθίσταται με τη λέξη: «τρεις».
- 6. Μετά το άρθρο 37 προστίθεται άρθρο 37Α, ως εξής:
«Άρθρο 37Α

Για την άσκηση, από την Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με το νόμο και το προτελευταίο εδάφιο του άρθρου 38 του παρόντος, του έργου της κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού της συνιστάται "Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος", το οποίο θα αποτελείται από τρεις μέλη.

Με την τροποποίηση στο άρθρο 14 αποκτούν δικαίωμα ψήφου και οι μη έχοντες την ελληνική υπηκοότητα. Έτσι, ανοίγει ο δρόμος για υπηκόους της Νορβηγίας, της Ισλανδίας και του... μυστικοπαθούς φορολογικού παραδείσου, του Λιχτενστάιν

Βέτο από τους ξένους μετόχους και με το... νόμο!

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, μια είδηση που πέρασε στα ψιλά το τελευταίο διάστημα ήρθε να ρίξει νερό στο μύλο όσων ισχυρίζονται ότι κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας.

Μια τροποποίηση του καταστατικού που εγκρίθηκε από τη γενική συνέλευση θα ήταν μια απλή τυπική διαδικασία, αν δεν συνδεόταν με ένα ιστορικό ερώτημα των τελευταίων οκτώ δε-

κατιών, που ακόμη και σήμερα για τους περισσότερους Έλληνες παραμένει αναπάντητο: Ποιος ελέγχει την κεντρική τράπεζα; Με την τροποποίηση στο άρθρο 14, στοιχείο α', του καταστατικού της ΤτΕ τροποποιείται μια παράμετρος που θα μπορούσε να προκαλέσει αλυσιδωτές αντιδράσεις. Ως μια ελάχιστη ρήτρα διασφάλισης του εθνικού ελέγχου της ΤτΕ, της τράπεζας που έχει το προνόμιο να εκδίδει νόμισμα στην Ελλάδα από το 1928, προβλεπόταν ότι δεν δικαιούνται να ασκούν τα δικαιώματα ψήφου που τους αναλογούν στη Γενική Συνέλευση των μετόχων «οι μη έχοντες την ελληνική υπηκοότητα».

Δεν είναι ίσως τυχαίο ότι αυτή η δικλείδα ασφαλείας καταργείται τώρα, σε μια περίοδο όπου η Ελλάδα βρίσκεται υπό διεθνή οικονομική κηδεμονία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ, χάνοντας τον έλεγχο σε πολλά πεδία άσκησης της οικονομικής πολιτικής. Με την τροποποίηση που εισήχθη στο καταστατικό της ΤτΕ δεν έχουν δικαίωμα ψήφου «οι μη έχοντες την ελληνική υπηκοότητα ή την υπηκοότητα κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου». Έτσι, δικαίωμα ψήφου στις συνελεύσεις παίρνουν πλέον οι υπήκοοι και των 27 κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως και οι υπήκοοι των τριών επιπλέον κρατών που μετέχουν στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, δηλαδή της Νορβηγίας, της Ισλανδίας και του... μυστικοπαθούς φορολογικού παραδείσου, του Λιχτενστάιν.

Με το Μνημόνιο το ελληνικό δημόσιο και η ΤτΕ παραιτούνται από κάθε μορφής ασυλία. Συμπεριλαμβανομένων και των αποθεμάτων χρυσού...